

[Justitsministeren]

Registertilsynet har endvidere oplyst, at tilsynet som vilkår for en tilladelse til at føre et register over personer, hvis helbredsforhold har været forelagt Bedømmelsesforeningen, som hovedparten af forsikringsselskaberne er tilsluttet, i medfør af lovens § 3, stk. 6 og 7, har fastsat sådanne sikkerhedskrav.

Registertilsynet er i øvrigt ikke bekendt med, at der skulle være behov for en særlig regulering af sikkerhedskravene på det i spørgsmålet nævnte område, der fraviger lovens almindelige bestemmelser og muligheder som beskrevet ovenfor.

Justitsministeriet kan henholde sig til tilsynets udtalelse.

Spm. nr. S 118

Til *miljøministeren* (6/11 92) af:

Lissa Mathiasen (S):

»Vil en ejer af 7 lastbiler i forbindelse med et omrejsende tivoliiland være omfattet af § 12, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 793 af 1989 om miljøkrav i forbindelse med etablering og drift af autoværksteder m.v.?«

Begrundelse

Jeg er blevet bekendt med en sag, hvor en kommune har krævet opstilling af særlig olieudskiller ved bilvask for en ejer af et tivoliiland med syv køretøjer. Ejeren oplyser, at der er tale om én årlig vask, hvor han højt skønnet anvender 10-15 kubikmeter vand. Dette skønnes at svare til en almindelig personbilejers forbrug på årsplan. Grunden til, at der kun foretages én årlig vask hjemme, er, at de øvrige afvaskninger foretages rundt om i landet i forbindelse med afholdelsen af tivoliarrangementerne. Det ønskes oplyst, om det følger lovgivningens regler og ånd, at han bliver omfattet af ovennævnte paragraf.

Svar (13/11 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Planstyrelsen, der har afgivet følgende svar, hvortil jeg kan henholde mig:

»Det er Planstyrelsens opfattelse, at det med bekendtgørelse nr. 793 af 13. december 1989 om miljøkrav i forbindelse med etablering og drift af autoværksteder m.v. ikke har været

hensigten, at den skulle omfatte situationer, hvor der på en ejendom kun foregår drift i bestemte perioder og i et omfang som oplyst i forbindelse med spørgsmålet.

Dette udelukker ikke, at kommunalbestyrelsen, såfremt forureningen må anses for væsentlig, i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 42 kan udstede et påbud om etablering af forureningsbegrænsende foranstaltninger, f.eks. etablering af en olieudskiller.

Endvidere vil et omrejsende tivoli være omfattet af den med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven udstedte bekendtgørelse nr. 367 af 10. maj 1992 vedrørende anden virksomhed end listevirksomhed, der bl.a. indeholder krav om, at et omrejsende tivoli skal foretage forudgående anmeldelse til kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har også i sidstnævnte tilfælde mulighed for at vurdere, om der er anledning til at påbyde forureningsbegrænsende foranstaltninger.

Som sagen er fremstillet i begrundelsen for spørgsmålet, er det Planstyrelsens vurdering, at den omtalte tivoliejer ikke er omfattet af bekendtgørelse nr. 793 om miljøkrav i forbindelse med autoværksteder og dermed ikke af dens § 12, stk. 2. Kommunen har imidlertid som nævnt hjemmel andetsteds i miljølovgivningen til at stille samme krav i form af påbud, som i lighed med afgørelser efter bekendtgørelsens § 12, stk. 2, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed. Det er ikke i strid med lovgivningens ånd og regler, hvis kommunen stiller sådanne krav, men hjemmelen er ikke bekendtgørelse nr. 793 af 1989 om autoværksteder.«

Spm. nr. S 102

Til *justitsministeren* (30/10 92) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Vil ministeren oplyse, hvilke paragraffer i straffeloven en voksen, der helt eller delvis fjerner eller medvirker til at fjerne de ydre kønsorganer på pigebørn eller voksne kvinder, hvor der ikke ligger lægelige behandlingssyn til grund, står til straf efter?«

Begrundelse

Hos mange afrikanske befolkningsgrupper indgår det i det kulturelle mønster at lemlæste pigebørn og kvinder ved at fjerne større eller